

Міністерство освіти і науки України
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Кафедра соціальної педагогіки та корекційної освіти

«До захисту допускаю»

завідувач кафедри соціальної педагогіки та корекційної освіти,

доктор педагогічних наук, професор

_____ **Тетяна ЛОГВИНЕНКО**

« _____ » _____ **2025 р.**

**Діяльність міжнародних благодійних організацій
на території України в період війни (2014 – 2024 рр.)**

Спеціальність 231 Соціальна робота

Магістерська робота
на здобуття кваліфікації – магістр з соціальної роботи за спеціалізацією
«Соціальна педагогіка»

Автор роботи: Яхнів Назар Іванович _____
підпис

**Науковий керівник: кандидат педагогічних наук,
доцент Клим Мар'яна Ігорівна** _____
підпис

Дрогобич, 2025

Анотація

Яхнів Н. І. Діяльність міжнародних благодійних організацій на території України в період війни (2014 – 2024 рр.). – Рукопис.

У роботі проаналізовано діяльність міжнародних благодійних організацій на території України в період війни у 2014 – 2024 рр. У першій частині змістовної частини роботи розкрито процес формування та організації благодійної діяльності міжнародних неурядових організацій в Україні, розглянуто теоретичні підходів до осмислення благодійної діяльності міжнародних організацій, а також охарактеризовано соціальний аспект міжнародної допомоги та благодійної діяльності та проаналізовано законодавчо-правову базу регулювання благодійної роботи міжнародних організацій в Україні. У другій частині роботи проаналізовано діяльність Міжнародних організацій в Україні, зокрема, таких як Міжнародна організація з міграції, Організація Об'єднаних Націй та її агентства, Міжнародний Комітет Червоного Хреста, де акцентовано на їх гуманітарних ініціативах, діяльності їх офісів, охарактеризовано їхні основні програми, котрі спрямовані на підтримку внутрішньо переміщених осіб та мігрантів, а також виокремлено особливості сприяння організацій щодо впровадженню соціально-економічних ініціатив тощо.

У висновках дослідження показано, що діяльність міжнародних благодійних і гуманітарних організацій в Україні в період із 2014 по 2024 роки відіграла ключову роль у подоланні гуманітарної кризи, наданні допомоги постраждалим та зміцненні громадянського суспільства. Їхня робота стала важливим елементом загальної стратегії реагування на російську агресію, доповнюючи зусилля державних органів України та волонтерських ініціатив.

Ключові слова: міжнародні благодійні організації, діяльність, Україна, Міжнародна організація з міграції, Організація Об'єднаних Націй, Міжнародний комітет Червоного Хреста, благодійна діяльність, міжнародна допомога, внутрішньо переміщені особи, мігранти, гуманітарні ініціативи, гуманітарні програми, волонтерство, російська агресія.

Abstract

Yakhniv N. I. The activities of international charitable organizations in Ukraine during the war (2014-2024). – Manuscript.

The work analyzes the activities of international charitable organizations in Ukraine during the war in 2014 – 2024. The first part of the substantive part of the work reveals the process of forming and organizing charitable activities of international non-governmental organizations in Ukraine, considers theoretical approaches to understanding the charitable activities of international organizations, and also characterizes the social aspect of international aid and charitable activities and analyzes the legislative and legal framework for regulating the charitable work of international organizations in Ukraine. The second part of the work analyzes the activities of international organizations in Ukraine, in particular, such as the International Organization for Migration, the United Nations and its agencies, the International Committee of the Red Cross, where the emphasis is on their humanitarian initiatives, the activities of their offices, their main programs aimed at supporting internally displaced persons and migrants, and also highlights the features of organizations' assistance in implementing socio-economic initiatives, etc.

The study's findings show that the activities of international charitable and humanitarian organizations in Ukraine between 2014 and 2024 played a key role in overcoming the humanitarian crisis, providing assistance to victims, and strengthening civil society. Their work has become an important element of the overall strategy for responding to Russian aggression, complementing the efforts of Ukrainian government agencies and volunteer initiatives.

Key words: international charitable organizations, activity, Ukraine, International Organization for Migration, United Nations, International Committee of the Red Cross, charitable activity, international aid, internally displaced persons, migrants, humanitarian initiatives, humanitarian programs, volunteering, russian aggression.

ЗМІСТ

ВСТУП	с.6
РОЗДІЛ I. Формування та організація благодійної діяльності міжнародних неурядових організацій в Україні	с.14
1.1. Розгляд теоретичних підходів до осмислення благодійної діяльності міжнародних організацій	с.14
1.2. Соціальний аспект міжнародної допомоги та благодійної діяльності	с.20
1.3. Законодавчо-правова база регулювання благодійної роботи міжнародних організацій в Україні	с.27
РОЗДІЛ II. Практика благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні	с.33
2.1. Програми благодійної підтримки України від Організації Об'єднаних Націй та її агентств	с.33
2.2. Впровадження благодійних ініціатив в Україні за сприянням Міжнародного Комітету Червоного Хреста	с.36
2.3. Офіс Міжнародної організації з міграції в Україні та її гуманітарні ініціативи і програми	с.40
ВИСНОВКИ	с.46
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	с.51

ВСТУП

Актуальність дослідження. У сучасних умовах воєнного конфлікту в Україні діяльність міжнародних благодійних організацій набула виняткової ваги. Вони забезпечують критично важливу підтримку для цивільного населення, військовослужбовців та активно долучаються до процесів відновлення пошкодженої інфраструктури. Виконуючи роль посередників у мобілізації та розподілі ресурсів, ці організації суттєво доповнюють державні ініціативи. Таким чином, їхня діяльність є визначальною у спрямуванні зусиль на подолання масштабної гуманітарної кризи, спричиненої повномасштабною збройною агресією.

У період 2014 – 2021 рр. міжнародні організації зосереджували свою діяльність переважно на сході України. Основну увагу вони приділяли гуманітарній підтримці внутрішньо переміщених осіб, допомозі постраждалим громадам і сприянню соціальній адаптації постраждалих від конфлікту. Велика частина зусиль була спрямована на реалізацію довгострокових проєктів, орієнтованих на відновлення та розвиток місцевої інфраструктури. Після початку повномасштабного вторгнення з 24 лютого 2022 р., масштаби роботи значно розширилися. Організації оперативно адаптувалися до потреб і зосередилися на наданні екстреної допомоги по всій Україні, приділяючи особливу увагу зонам активних бойових дій та деокупованим територіям. Крім того, значно зросла кількість як міжнародних, так і національних благодійних організацій.

Дослідження діяльності міжнародних благодійних організацій в Україні у період 2014 – 2024 рр. є надзвичайно актуальним, оскільки воно дає змогу здійснити всебічну оцінку їхнього внеску у сферу надання гуманітарної допомоги, підтримки цивільного населення та відбудови країни. Таке дослідження дозволить виявити проблеми й виклики, з якими стикаються ці організації в умовах збройного конфлікту, а також запропонувати шляхи оптимізації їхньої діяльності.

Особливу увагу слід приділити ефективності реагування міжнародних установ на поточні потреби населення, оцінці їхнього впливу на прифронтові та деокуповані території, а також на процес відновлення пошкодженої інфраструктури. Глибоке розуміння механізмів гуманітарної допомоги, включно з постачанням продовольства, медикаментів і забезпеченням житлом, є надзвичайно важливим для удосконалення логістичних процесів та ефективного розподілу ресурсів, що має особливе значення в умовах війни.

Важливим напрямом дослідження є аналіз гуманітарної підтримки, яку організації надають постраждалим категоріям населення, зокрема психологічної, соціальної та юридичної допомоги, спрямованої на дітей та інші вразливі групи. Вивчення участі міжнародних структур у відновленні зруйнованої інфраструктури, зокрема житлових об'єктів, шкіл і медичних закладів, а також у сприянні економічному відродженню місцевих громад, підкреслює стратегічне значення їхньої діяльності.

Крім того, актуальність даного аналізу полягає у визначенні основних проблем, з якими стикаються благодійні організації під час своєї роботи: надмірність бюрократичних процедур, безпекові загрози, недостатня координація між різними структурами тощо. Вивчення цих аспектів сприятиме комплексному розумінню динаміки змінюваних потреб населення і дозволить запропонувати шляхи підвищення ефективності їх виконання.

Результати цього дослідження можуть стати основою для зміцнення співпраці між міжнародними благодійними організаціями, державними установами, органами місцевого самоврядування та українськими громадськими організаціями. Таким чином, воно сприятиме створенню більш ефективної системи взаємодії для подолання наслідків конфлікту та забезпечення сталого розвитку України.

Стан вивчення проблеми. Досвід благодійної діяльності міжнародних організацій у сфері благодійної роботи в Україні, зокрема їх цінності та етичні принципи, широко висвітлюється у спеціальних англійськомовних виданнях [82.; 83.; 84.; 85.]. Проте проблема їх благодійної роботи під час війни в Україні

залишається недостатньо представленою у цих дослідженнях. Дещо по іншому виглядає ситуація у вітчизняних виданнях, де науковці звертають увагу на благодійну діяльність сучасних міжнародних організацій, їх вплив на формування громадянського суспільства, включно з благодійними, волонтерськими та іншими громадськими об'єднаннями.

Дана тема стала болючою у 2014 р., а після повномасштабного вторгнення у 2022 р. згадана проблема набуває зростаючої актуальності, оскільки у подібних дослідженнях [61.; 76.] акцентується на тому, що повномасштабна війна й введення воєнного стану суттєво вплинули на їх благодійницьку роботу. Національна специфіка та сучасний практичний досвід благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні значною мірою визначаються реаліями воєнного часу і відповідним законодавством України. Тут варті уваги дослідження Ю. Асадчева [1.], О. Берестецької [2.], І. Вахнович і Д. Смолич [5.], А. Діхтяренко [17.], У. Ільницької [27.], Н. Котенко і С. Карпенко [31.], К. Чавченко [73.], та інші [8.; 13.; 22.; 30.; 45.; 51.; 62.].

Діяльність й практичні аспекти роботи Міжнародної організації з міграції, Організації Об'єднаних Націй, Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні стали об'єктом дослідження як фахівців і аналітиків самої організації, так і українських науковців та державних установ, що співпрацюють з нею [19.; 20.; 21.; 28.; 29.; 32.; 34.; 35.; 36.; 39.; 40.; 41.; 42.; 46.; 47.]. Наприклад, О. Малиновська підготувала збірник матеріалів науково-практичної конференції під назвою «Соціально-економічні та етнокультурні наслідки міграції для України» [63.], у якому обговорювалися результати впливу міжнародної міграції, а також роль, яку відіграють організації на кшталт МОМ. І. Прибиткова досліджувала методологічні розбіжності у підходах до вивчення міграційних процесів, в тому числі тих, що відображені у звітах МОМ [53.; 54.; 55.].

Низка аспектів з проблеми даного дослідження публікувалися у спільних звітах та аналітичних матеріалах, які зазвичай не містять імен

окремих авторів, а представлені від імені організацій чи груп проєкту. У цих дослідженнях охоплюються різноманітні теми, включаючи: працевлаштування та розвиток мікропідприємництва внутрішньо переміщених осіб (ВПО), вплив міграції на економіку й соціокультурну сферу, заходи протидії торгівлі людьми та аналіз потреб переселенців у місцях тимчасового перебування. Таким чином, практику МОМ в Україні досліджують представники широкого кола спеціалістів із різних наукових установ, аналітичних центрів та державних органів у межах спільних проєктів і ініціатив, спрямованих на комплексне вивчення міграційних процесів і їх наслідків [14.; 33.].

Порушене питання залишається недостатньо вивченим, через призму аналізу договірно-правової бази [10.; 23.; 24.; 25.; 26.; 52.; 72.], яка регламентує благодійну роботу міжнародних організацій в Україні у час російсько-української війни. Відповідно до цього, сьогодні потребує активного поширення актуальної інформації про діяльність благодійних, волонтерських та інших міжнародних організацій в Україні у період війни.

Метою даного дослідження є всебічний аналіз ролі та результативності функціонування міжнародних благодійних організацій на території України в період 2014 – 2024 рр. у контексті надання гуманітарної допомоги. Особливу увагу приділено вивченню специфіки кооперації між міжнародними благодійними структурами, українськими державними установами та місцевими організаціями. Окрім цього, дослідження спрямоване на розробку **практичних рекомендацій** щодо підвищення ефективності гуманітарної допомоги. У рамках роботи передбачається розгляд основних напрямків надання допомоги, зокрема реабілітацію ветеранів, відбудову інфраструктури, аналіз джерел фінансування, а також вивчення впливу діяльності цих організацій на суспільство.

В межах визначеної мети дослідження було сформульовано наступні **завдання**:

- розглянути теоретичні основи розуміння благодійної діяльності міжнародних організацій;
- встановити соціальний аспект міжнародної допомоги та благодійності;
- дослідити законодавчі аспекти регулювання роботи міжнародних благодійних організацій в Україні;
- провести аналіз благодійних програм, реалізованих в Україні під егідою Організації Об'єднаних Націй та її агентств;
- простежити напрями впровадження благодійних ініціатив в Україні за сприяння Міжнародного Комітету Червоного Хреста;
- охарактеризувати роботу офісу МОМ в Україні та її гуманітарні ініціативи і програми.

Об'єктом дослідження є підтримка, яку надають міжнародні благодійні організації в Україні внутрішньо переміщеним особам, постраждалим унаслідок конфлікту, а також територіальним громадам під час російсько-української війни.

Предметом дослідження виступає діяльність міжнародних благодійних організацій в Україні у період з 2014 до 2024 року.

Теоретико-методологічна основа дослідження. Для виконання поставлених завдань дослідження виникла потреба комплексного підходу, який поєднує загальнонаукові, емпіричні та спеціалізовані методи. **Загальнонаукові та теоретичні** методи відіграють ключову роль у створенні концептуальної основи дослідження, аналізі теоретичних принципів і правового регулювання функціонування організацій. **Системно-функціональний і системно-структурний** аналіз спрямовані на дослідження діяльності організацій як багатокомпонентної системи з її внутрішніми взаємозв'язками, функціями та впливом на інші елементи, такі як державні органи, інші неурядові організації та бенефіціари. **Аналіз та синтез** дозволяють детально розглянути складні процеси, розкласти їх на окремі аспекти (наприклад, напрями допомоги, фінансування, логістика), а потім

узагальнити отримані дані для комплексного оцінювання. Абстрактно-логічний метод сприяє розробці та структуризації теоретичних основ менеджменту міжнародних благодійних проєктів, а також формуванню висновків дослідження. Порівняльний метод уможливорює зіставлення діяльності різних міжнародних організацій між собою або їх аналіз у порівнянні з національними фондами чи соціальними установами державного рівня. Методи індукції та дедукції забезпечують перехід від одиничних прикладів до загальних висновків і навпаки, дозволяючи більш глибоко зрозуміти закономірності в діяльності благодійних організацій.

Разом із тим, під час проведення дослідження застосовано спеціалізовані та міждисциплінарні методи: математично-статистичні методи – для кількісного аналізу, що допомагає оцінити масштаби наданої допомоги, чисельність бенефіціарів, ефективність реалізованих програм та простежити основні тенденції; методи комп'ютерної обробки даних – включають використання CRM-систем і сучасних інформаційних технологій для упорядкування та аналізу великих масивів даних, пов'язаних із донорами, проєктами та отриманими результатами; SWOT-аналіз – корисний для визначення сильних і слабких сторін, перспектив і ризиків у роботі організацій, особливо в умовах військових викликів.

Отже, таке використання комплексного підходу забезпечило об'єктивний і всебічний погляд на діяльність міжнародних благодійних організацій в Україні у період з 2014 до 2024 року.

Хронологічні рамки дослідження охоплюють період з 2014 по 2024 рр., що включає як початковий етап конфлікту на Донбасі, так і повномасштабну військову агресію росії у 2022 р. У цьому часовому інтервалі розглядається діяльність благодійних організацій у таких аспектах: період 2014 – 2021 рр. характеризується зосередженням зусиль на наданні допомоги внутрішньо переміщеним особам, гуманітарній підтримці населення, яке проживає в зоні конфлікту, а також сприянні у відновленні ключової інфраструктури; період 2022 – 2024 рр. відзначається значним розширенням масштабів допомоги,

спрямованої на подолання наслідків повномасштабної війни. Основна увага приділяється підтримці біженців, наданню медичної допомоги, забезпеченню житлом та допомозі цивільному населенню.

Географічні межі дослідження охоплюють всю територію України, приділяючи особливу увагу регіонам, які найбільше постраждали від конфлікту або стали місцем проживання значної кількості внутрішньо переміщених осіб (ВПО). Основні зони дослідницької діяльності включають регіони, які зазнали прямого впливу бойових дій (зона конфлікту), прифронтові та деокуповані території, а також області з високою концентрацією ВПО. Крім того, географія дослідження поширюється на всю Україну через використання онлайн-платформ. Включення у сферу дослідження таких географічних меж сприятиме глибокому аналізу діяльності організацій у різних регіонах, враховуючи особливості потреб та безпекову ситуацію в кожній із зон протягом визначеного періоду.

Теоретичне та практичне значення магістерської роботи. Теоретичне значення дослідження сприятиме поглибленню розуміння ролі діяльності міжнародних благодійних організацій в Україні під час війни в кризовому управлінні, наданні гуманітарної допомоги та процесах відновлення. Воно також охоплює аналіз ефективності їхньої роботи та викликів, з якими вони стикаються в умовах сучасних конфліктів. Практична цінність дослідження полягає в розробці пропозицій, спрямованих на вдосконалення координації дій, оптимізацію логістичних процесів і підвищення результативності гуманітарних операцій задля ефективнішої підтримки населення та швидшого відновлення країни.

Також практична значимість даного дослідження полягає в систематизації теоретичних та науково-методичних матеріалів щодо здійснення діяльності соціального педагога з протидії та подолання міжособистісних конфліктів у середовищі закладів загальної середньої освіти.

Матеріали магістерської роботи можуть бути використані у діяльності фахівців соціальної сфери різних соціальних установ, у процесі підготовки

кваліфікаційних робіт студентів першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти, під час викладання навчальних дисциплін гуманітарного циклу у закладах вищої освіти.

Наукова новизна цього дослідження полягає у комплексному аналізі та систематизації історичного досвіду діяльності міжнародних благодійних організацій в Україні протягом тривалого періоду військового конфлікту (2014 – 2024 рр.), що охоплює як початкову фазу бойових дій, так і етап повномасштабного вторгнення. Такий міждисциплінарний підхід дозволив не лише зафіксувати різного роду дані, але й розробити теоретичні узагальнення і практичні рекомендації, спрямовані на покращення ефективності гуманітарної допомоги в умовах затяжного збройного протистояння.

Апробація. Окремі аспекти досліджуваної нами проблеми були оприлюднені у публікації на тему: «Законодавчо-правова база регулювання благодійної роботи міжнародних організацій в Україні у період останнього десятиліття ХХІ ст.»*.

Структура дослідження. Магістерська робота включає вступ, два розділи, висновки та список використаної літератури (85 позицій).

* Яхнів Н., Клим М. Законодавчо-правова база регулювання благодійної роботи міжнародних організацій в Україні у період останнього десятиліття ХХІ ст. // Збірник наукових праць здобувачів вищої освіти факультету історії, педагогіки та психології / За ред. доц. Володимира Галика, доц. Ореста Гука. – Дрогобич: Сектор видавничо-редакційної роботи Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2025. Випуск II-III. Частина II. С. 174-183.

РОЗДІЛ І.

Формування та організація благодійної діяльності міжнародних неурядових організацій в Україні

1.1. Розгляд теоретичних підходів до осмислення благодійної діяльності міжнародних організацій

Теоретичні підходи до аналізу благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні охоплюють декілька ключових аспектів. По-перше, досліджується роль таких організацій як посередників між донорами та тими, хто потребує допомоги. По-друге, увага зосереджується на визначенні їхньої місії та пріоритетних напрямів діяльності, зокрема допомоги дітям, підтримки військових чи реалізації екологічних проєктів. По-третє, застосовується структурно-функціональний підхід, що дозволяє розглядати благодійні фонди як інструменти для акумуляції та передачі ресурсів, у той час як громадські організації виконують функцію захисту прав і свобод громадян.

Посередницька функція аналізу та інтерпретації благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні відіграє ключову роль у формуванні цілісного розуміння процесів, пов'язаних із цією діяльністю. Вона передбачає оцінку, систематизацію й комунікацію основних аспектів їхньої діяльності, включаючи визначення сутності, цілей, досягнутих результатів і впливу на різні групи зацікавлених осіб – громадянське суспільство, органи влади, донорські організації та самих благодійників [73.; 75.].

Ця функція охоплює кілька ключових аспектів. По-перше, важливою складовою є систематизація та забезпечення прозорості. Міжнародні організації, що працюють в Україні, мають різні мандати, джерела фінансування (гранти, пожертви приватних осіб чи урядова допомога) і сфери діяльності (гуманітарна підтримка, охорона здоров'я, освітні ініціативи, соціальний захист). Посередницька функція сприяє створенню комплексного уявлення про їхню роботу, що дозволяє забезпечити прозоре управління фінансовими ресурсами та майном. Такий підхід вкрай важливий для зміцнення довіри до їхньої діяльності [73.].

По-друге, здійснюється оцінка ефективності та впливу благодійної діяльності. Аналіз охоплює не лише обсяг наданої допомоги, але й якісні зміни на рівні суспільства, що проявляються через зміцнення громад, підтримку економіки чи сприяння збереженню культурної спадщини. Такий аналітичний підхід дозволяє краще усвідомити реальні наслідки роботи міжнародних благодійних організацій [75.].

Третій аспект полягає у комунікації та подоланні упереджень. Враховуючи існування неоднозначного суспільного сприйняття благодійної діяльності, посередницька функція сприяє поширенню інформації про цілі, механізми та результати роботи міжнародних фондів. Це допомагає подолати недовіру та сприяє формуванню більш збалансованого погляду на їхній внесок [73.; 78.].

Четвертим аспектом є координація та взаємодія. Залучення аналітики посилює співпрацю між міжнародними організаціями, місцевими органами влади, українськими громадськими структурами та бізнес-сектором. Такий підхід дозволяє уникати дублювання зусиль і спрямовувати ресурси у найбільш пріоритетні галузі для досягнення синергетичного ефекту [73.; 75.].

Нарешті, аналіз служить важливим джерелом для формування державної політики та вдосконалення нормативно-правового регулювання в сфері благодійності. Надання відповідних аналітичних даних урядовим органам сприяє створенню ефективної законодавчої бази, яка підтримує міжнародну допомогу і забезпечує її прозорість та результативність [75.; 78.].

Таким чином, посередницька функція осмислення благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні є невід'ємним механізмом забезпечення її ефективності, відкритості та довготривалого позитивного впливу, що набуває особливої ваги в умовах війни та постконфліктного відновлення держави.

Розуміння благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні базується на їхній місії (здійснення системних змін, допомога вразливим групам, захист прав) та ціннісно впорядкованій діяльності, ключові принципи

якої включають довіру, прозорість, орієнтацію на людину й досягнення сталих результатів. Головна місія міжнародних благодійних організацій полягає у вирішенні невідкладних потреб населення, особливо в кризові періоди, та сприянні сталому соціально-економічному розвитку країни [7.; 79.].

До основних напрямів діяльності відносяться: надання гуманітарної допомоги з метою забезпечення базових потреб (їжа, житло, медична підтримка) для постраждалих від військових дій або інших кризових ситуацій; підтримка вразливих категорій населення та забезпечення дотримання їхніх прав; покращення рівня життя через розвиток соціальної сфери й активізацію громадян до участі у суспільному житті; залучення фінансування, взаємодія з органами влади та місцевими організаціями задля вирішення актуальних проблем [7.; 75.; 79.].

Діяльність цих організацій ґрунтується на цінностях, які формують етичні стандарти та гарантують ефективність допомоги. Орієнтація на людину як основну цінність – усі проєкти покликані враховувати індивідуальні потреби людей – від основних до соціальних, сприяючи забезпеченню повноцінного і здорового життя, довіра виступає ключовим аспектом благодійної діяльності. Організації демонструють прозорість у звітності, відкрито інформують про труднощі й пояснюють використання коштів. Це дозволяє донорам почуватися важливими учасниками спільної мети [7.; 79.].

Значна увага приділяється не лише оперативній допомозі, але й довгостроковому розвитку. Це включає підвищення здатності місцевих партнерів та впровадження тривалих програм для зміцнення сталого прогресу. Міжнародні організації зазвичай залишаються юридично незалежними і дотримуються власних статутних цілей, а не інтересів окремих політичних груп. Аналіз їх діяльності свідчить про те, що ці організації є важливим інструментом системної допомоги. Вони працюють не лише задля акумулювання коштів, а й задля створення довготривалого позитивного впливу на українське суспільство шляхом реалізації чітко визначених місій і цінностей [7.; 79.].

Ключові аспекти благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні охоплюють гуманітарну допомогу, захист прав людини, стимулювання економічного відновлення та розвиток, а також координацію із державою та місцевими благодійними фондами. Основними завданнями є забезпечення прямої підтримки постраждалим, допомога вразливим групам населення, відновлення інфраструктури, подолання наслідків війни та сприяння збалансованому розвитку країни [3.; 4.; 70.].

У рамках гуманітарної допомоги здійснюється розподіл продуктів харчування, медикаментів, забезпечення житлом та іншими необхідними речами. Створюються гуманітарні центри для збору, сортування і доставки допомоги, а також надається психологічна і психосоціальна підтримка тим, хто постраждав. За напрямком захисту прав людини акцент робиться на підтримку дітей, осіб з інвалідністю і представників інших соціально вразливих груп. Значну роль відіграє допомога громадським організаціям, які займаються питаннями прав і свобод [4.; 70.].

Економічне відновлення та розвиток передбачає дії зі стабілізації економічного життя у регіонах, що постраждали, включаючи відновлення інфраструктури, підтримку малого і середнього бізнесу, а також створення нових робочих місць. Успішна координація благодійних зусиль забезпечується через співпрацю з органами державної влади та місцевими фондами задля ефективного управління ресурсами. Платформи типу «UNITED 24» слугують інструментами для об'єднання зусиль на благо країни. Стабільному розвитку сприяють заходи з децентралізації, укріплення місцевого самоврядування та впровадження реформ у різних секторах економіки й управління, що забезпечують довгострокову перспективу процвітання України [3.; 70.].

Аналіз благодійної діяльності, здійснюваної міжнародними організаціями в Україні, базується на універсальних гуманітарних і етичних принципах та адаптується до специфічних викликів українського суспільства, особливо в умовах військового конфлікту.

Основоположними цінностями цієї діяльності є гуманність, що передбачає зниження страждань осіб, які постраждали від кризи, війни або інших непростих умов, а також нейтральність і неупередженість, що забезпечують надання підтримки виключно на основі потреб, без врахування расових, релігійних, гендерних чи політичних характеристик. Фокус допомоги спрямовується на найбільш вразливі категорії. Суттєвими принципами також виступають прозорість і підзвітність, які передбачають відкритий доступ до інформації про джерела фінансування та використання ресурсів, що сприяє формуванню довіри серед донорів та реципієнтів. Ефективність і результативність визначають прагнення міжнародних організацій досягати оптимального соціального та гуманітарного впливу із застосуванням доступних ресурсів через професійний підхід до реалізації програм і оцінювання їхньої ефективності. Повага до людської гідності є ключовим стандартом, згідно з яким кожна дія спрямована на підтримку особистої гідності постраждалих, уникнення їх приниження чи експлуатації уразливого становища. Додатковою складовою є партнерство та співпраця, що визначає активну взаємодію міжнародних організацій з місцевими органами влади, українськими фондами й громадськими інституціями в контексті координації зусиль та забезпечення довгострокової ефективності їхньої роботи. Нарешті, принцип незалежності гарантує автономність прийняття рішень щодо розподілу допомоги, що дозволяє уникнути зовнішніх політичних чи інших впливів. Таким чином, ці ціннісні орієнтири стають основою для забезпечення довіри до міжнародних благодійних організацій в Україні та формують етичні стандарти їхньої діяльності [1.; 18.; 76.; 79.].

Структурно-функціональний підхід передбачає аналіз благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні як цілісної системи, що складається зі взаємопов'язаних елементів (структур), кожен із яких виконує важливі функції, спрямовані на підтримку стабільності та сприяння розвитку українського суспільства.

Основні елементи цієї системи та їхні функції виглядають наступним чином. Міжнародні благодійні організації (МБО) та фонди – це юридичні особи приватного права, створені фізичними або юридичними особами для реалізації благодійної діяльності у відповідних сферах, таких як освіта, медицина чи гуманітарна допомога. Донори та партнери включають держави, міжнародні інституції, приватний бізнес і фізичних осіб, які надають фінансову, технічну або матеріальну підтримку [1.].

Місцеві організації-партнери представлені українськими громадськими організаціями та благодійними фондами, які виступають посередниками між міжнародними установами та кінцевими бенефіціарами, забезпечуючи ефективне впровадження проєктів на регіональному рівні. Органи державної влади України взаємодіють із міжнародними організаціями, здійснюючи правове регулювання їхньої діяльності та контроль за використанням наданої допомоги [1.; 18.; 51.].

Бенефіціари – це соціально вразливі групи населення, внутрішньо переміщені особи, медичні та освітні установи й інші отримувачі благодійної допомоги. Цей підхід дозволяє розглядати діяльність міжнародних благодійних організацій не як окремі заходи, а як складову частину єдиної системи соціальної підтримки, тісно пов'язаної з державними і недержавними структурами. Ефективність системи оцінюється через ступінь виконання елементами своїх функцій, наприклад, наскільки достатньо задовольняється попит на гуманітарну допомогу або чи досягаються проголошені цілі розвитку. Аналіз також сприяє виявленню дисфункційних елементів системи, таких як недоліки координації, брак ресурсів чи проблеми з прозорістю, які потребують вирішення для підвищення результативності. Такий підхід дозволяє прогнозувати наслідки змін у системі: наприклад, збільшення фінансування з боку донорів може вплинути на функціональність інших компонентів і загальний розвиток системи [1.; 51.].

Отже, структурно-функціональний підхід забезпечує цілісне бачення благодійної діяльності міжнародних організацій, акцентуючи увагу на їхній

ролі в підтримці соціальної стабільності та стійкому розвитку України через узгоджену діяльність різних структурних елементів.

Висновки. Аналіз благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні відіграє ключову роль у наданні гуманітарної допомоги, захисті прав людини та зміцненні суспільства, особливо в умовах військових дій. Це створює можливості для залучення фінансів, координації зусиль і підтримки найбільш вразливих груп, тим самим сприяючи відновленню та поступовому розвитку країни.

Завдяки своїй діяльності міжнародні організації забезпечують критично важливу допомогу тим, хто постраждав від конфлікту. Вони надають їжу, медикаменти, притулки та інші засоби першої необхідності. Розуміння їхньої роботи дозволяє оцінити масштаби потреб і ефективність наданої допомоги. Ці організації також виконують функцію захисників прав людини, допомагаючи вирішувати конфлікти і забезпечувати безпеку.

Благодійна діяльність спрямована на задоволення як соціальних, так і економічних потреб громадян, особливо тих, хто зазнав значних втрат через війну. Це є вагомим внеском у стабілізацію суспільства.

Аналіз роботи міжнародних організацій допомагає зрозуміти механізми залучення фінансових і матеріальних ресурсів з різних куточків світу задля підтримки України.

Вивчення їхньої діяльності дозволяє ефективніше координувати зусилля між цими організаціями, урядовими структурами, місцевою владою та іншими благодійними фондами для досягнення спільних цілей. Оцінка значення їхнього внеску у відбудову пошкодженої інфраструктури та стимулювання економічного розвитку є критично важливою для забезпечення довгострокової стабільності країни.

1.2. Соціальний аспект міжнародної допомоги та благодійної діяльності

Соціальний вимір благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні полягає у наданні цільової допомоги, задоволенні соціальних потреб

населення та зміцненні потенціалу громадського сектору. Ці організації виконують роль посередників, акумулюючи ресурси для осіб і груп, які цього потребують, та спрямовуючи їх на вирішення конкретних соціальних викликів, зокрема пов'язаних із підтримкою дітей, військовослужбовців, захистом прав людини, реалізацією екологічних ініціатив і допомогою внутрішньо переміщеним особам. Окрім цього, вони роблять вагомий внесок у розбудову громадянського суспільства. Водночас, певні з цих організацій, будучи громадськими інституціями, приділяють значну увагу захисту прав, а благодійна діяльність виступає одним із аспектів їхньої комплексної діяльності.

Основними соціальними аспектами та напрямками діяльності міжнародних організацій в Україні є наступні.

Гуманітарна допомога та забезпечення основних потреб, тобто міжнародні організації, як-от Червоний Хрест, агенції системи ООН (зокрема ЮНІСЕФ і ВООЗ) та інші, виконують ключову функцію у наданні життєво необхідної допомоги. Вона охоплює забезпечення продуктами харчування, гігієнічними комплектами, одягом, ковдрами та тимчасовим житлом для внутрішньо переміщених осіб і тих, хто постраждав від надзвичайних ситуацій [1.; 8.; 13.]. Наприклад, Агентство ООН у справах біженців (УВКБ ООН) надає багатоцільову грошову допомогу у розмірі 2220 грн на одну особу на місяць. Виплати здійснюються протягом трьох місяців і спрямовані на підтримку вразливих категорій населення, включаючи внутрішньо переміщених осіб (ВПО). Для отримання допомоги враховуються критерії, такі як низький рівень доходу (менше 6318 грн на одного члена сім'ї), статус ВПО або нещодавня евакуація з постраждалих регіонів [12.].

Охорона здоров'я та психологічна підтримка, тобто значна увага приділяється удосконаленню медичної сфери шляхом постачання обладнання й медикаментів до лікарень, забезпечення діяльності установ первинної медичної допомоги, а також надання психологічної допомоги та

реабілітаційних послуг для осіб, які постраждали внаслідок конфліктів. Особливий акцент робиться на роботі з дітьми та ветеранами [1.; 8.; 13.].

До таких міжнародних організацій належать:

- Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) є важливим партнером Міністерства охорони здоров'я України. Організація активно підтримує створення політик у сфері психічного здоров'я та впроваджує Програму дій щодо подолання прогалин у цій галузі (mhGAP). Завдяки цій програмі лікарі первинної ланки проходять навчання з виявлення та лікування різноманітних поширених психічних розладів.
- Міжнародна організація з міграції (МОМ) здійснює діяльність, спрямовану на надання послуг у сфері психічного здоров'я та психосоціальної підтримки. Особлива увага приділяється внутрішньо переміщеним особам (ВПО). МОМ також запустила гарячу лінію емоційної підтримки, яка забезпечує анонімні й конфіденційні консультації.
- Міжнародний Комітет Червоного Хреста (МКЧХ) та Товариство Червоного Хреста України надають різноманітну допомогу, включно з психосоціальною підтримкою, людям, які опинилися у складних життєвих обставинах через конфлікти.
- Організації, такі як Міжнародний медичний корпус (ІМС), Лікарі світу (МдМ), Лікарі без кордонів (MSF) та Міжнародний комітет порятунку (ІРС), займаються наданням безпосередньої медичної допомоги. Вони також реалізують програми, спрямовані на психічне здоров'я та психосоціальну підтримку (ПЗПСП).
- Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) разом з іншими донорськими організаціями фінансує численні ініціативи. Зокрема, це включає онлайн-платформу Mental Help, яка надає безоплатну професійну психологічну допомогу в межах проєкту «Розбудова стійкої системи громадського здоров'я» [56.; 62.].

Соціальний захист і підтримка вразливих категорій населення – така діяльність спрямована на захист прав і забезпечення інтересів найуразливіших

соціальних груп, зокрема осіб з інвалідністю, людей похилого віку, сиріт і родин, які перебувають у складних життєвих обставинах [1.; 8.; 13.].

Міжнародні організації активно підтримують Україну, надаючи різноманітну соціальну допомогу. Це включає фінансову підтримку через грошові виплати для вразливих категорій населення, таких як внутрішньо переміщені особи, багатодітні та малозабезпечені сім'ї, особи з інвалідністю. Подібна допомога реалізується також через співпрацю з державними платформами, наприклад, сервісом «ЄДопомога». Зареєструватися для отримання допомоги можна за допомогою державних онлайн-ресурсів, у банківських установах, відділеннях Укрпошти або через програми партнерства з міжнародними організаціями. Основні напрями підтримки включають: а). Фінансову допомогу, спрямовану на найбільш уразливі групи населення, серед яких внутрішньо переміщені особи, малозабезпечені сім'ї, багатодітні родини та люди з інвалідністю. б). Гуманітарну підтримку, яка передбачає постачання товарів для забезпечення базових потреб населення [48.; 49.].

Відновлення інфраструктури та доступ до базових послуг, тобто міжнародні організації здійснюють підтримку у відновленні пошкодженого жилого фонду, комунальної інфраструктури (водо-, тепло- й електропостачання), що дозволяє забезпечити населення базовими послугами й умовами для життя [1.; 8.; 13.].

Міжнародні організації відіграють центральну роль у процесі відновлення критично важливої інфраструктури в Україні, а також у забезпеченні доступу населення до базових послуг, таких як енергопостачання, водозабезпечення, медицина, освіта та транспорт. Їхня діяльність включає надання фінансової допомоги, постачання необхідного обладнання та реалізацію конкретних проєктів.

Основні напрями діяльності та ключові організації з фінансової підтримки та координації:

1. Світовий банк (World Bank) надав Україні значну фінансову допомогу, що перевищує 82 мільярди доларів США з лютого 2022 року, а також ініціював програми, такі як PREPARE Ukraine, орієнтовані на підготовку проєктів з відновлення. Крім того, Світовий банк спільно з ООН і ЄС проводить комплексну оцінку потреб для відбудови України (RDNA).

2. Європейський інвестиційний банк (ЄІБ) забезпечує Україну багатомільйонними фінансовими пакетами, включно з пакетом обсягом 908 мільйонів євро, спрямованим на відновлення пошкодженої інфраструктури, відновлення муніципальних послуг і впровадження заходів енергоефективності. Банк також активно співпрацює з Міністерством розвитку громад та територій України і ЮНІСЕФ для підвищення стійкості водопровідної та каналізаційної інфраструктури.

Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР) фокусує свою діяльність на реалізації проєктів в інфраструктурному секторі, які спрямовані на підтримку ключових галузей економіки України [28.; 38.; 42.].

Розвиток місцевих громад та зміцнення громадянського суспільства, тобто у довгостроковій перспективі діяльність передбачає тісну співпрацю з українськими неурядовими організаціями та фондами. Завдяки фінансовій підтримці й експертній допомозі міжнародних донорів реалізуються соціальні ініціативи, спрямовані на розвиток потенціалу місцевих спільнот і зміцнення громадянського суспільства [1.; 8.; 13.].

Міжнародні організації активно сприяють розвитку місцевих громад та громадянського суспільства в Україні за рахунок підтримки процесів децентралізації, надання фінансової й експертної допомоги, а також реалізації спільних ініціатив. Вони спрямовують свої зусилля на розвиток місцевого самоврядування, підвищення якості публічних послуг та зміцнення громад, що сприяє більшій відкритості, прозорості та залученню громадян до прийняття управлінських рішень [6.].

Сприяння розвитку місцевих громад передбачає такі напрямки:

- реформи та децентралізація – міжнародні організації активно підтримують реформу децентралізації, яка орієнтована на зміцнення місцевих громад і поліпшення доступності та якості послуг для населення;
- фінансування ініціатив – за рахунок надання фінансової й технічної допомоги реалізуються проекти, покликані модернізувати інфраструктуру, створити нові робочі місця та сприяти соціально-економічному розвитку територій;
- підвищення спроможності – організації допомагають місцевим органам влади й іншим зацікавленим сторонам розвивати управлінські навички, вдосконалювати планування та ефективно впроваджувати нові проекти [22.].

Освіта і професійний розвиток, тобто частина ініціатив спрямована на підтримку програм освіти, мовної підготовки, професійного навчання й заходів щодо інтеграції біженців і внутрішньо переміщених осіб. Це сприяє їхній ефективній соціальній адаптації та підвищенню економічної спроможності [1.; 8.; 13.].

Міжнародні організації здійснюють суттєвий вплив на розвиток освіти та професійної підготовки в Україні, забезпечуючи фінансову підтримку, експертну допомогу, участь у програмах обміну та сприяючи модернізації української освітньої системи відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів. Їхня діяльність спрямована не лише на передачу конкретних знань і навичок, але й на всебічну трансформацію освітнього процесу в Україні. Це має на меті зробити національну систему освіти більш сучасною, інклюзивною та здатною конкурувати на глобальній арені [60.].

Наводимо приклади освітньої підтримки, яку надають міжнародні організації, котрі можна розподілити за кількома ключовими напрямками.

Забезпечення технічним обладнанням. Міжнародні організації сприяють оснащенню освітніх установ цифровими пристроями та іншим необхідним обладнанням. Такі заходи спрямовані на забезпечення ефективного функціонування дистанційного навчання як для педагогів, так і для учнів.

Транспортна допомога. Особливу увагу приділяють забезпеченню шкільними автобусами, що дозволяє організувати безпечний підвіз учнів до

навчальних закладів, особливо в регіонах, постраждалих від збройних конфліктів.

Сприяння вдосконаленню освітнього процесу. Міжнародні організації впроваджують ініціативи, метою яких є оптимізація дистанційного навчання та адаптація освітніх програм до сучасних потреб і викликів.

Інтеграція міжнародних стандартів. До пріоритетів співпраці належить впровадження українською системою освіти міжнародно визнаних стандартів, включаючи стандарти ISO, що сприяє підвищенню її конкурентоспроможності та якості [37.].

Діяльність міжнародних благодійних організацій в Україні відіграє вагомую роль, сприяючи наданню критично важливої підтримки та зменшенню соціальних наслідків війни. Втім, ця діяльність супроводжується низкою викликів. Зокрема, актуальними є питання оптимізації координації між учасниками, посилення інтеграції місцевих організацій як рівноправних партнерів, а також забезпечення прозорості й підвищення ефективності у використанні ресурсів. Соціальний компонент їхньої роботи виступає ключовим елементом загальної допомоги Україні. Він охоплює не лише оперативне реагування на кризові ситуації, але й закладає підґрунтя для сталого соціального відновлення та довготривалого розвитку [8.; 51.].

Висновки. Соціальний вимір міжнародної допомоги та благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні охоплює різноманітні ініціативи, спрямовані на підтримку найбільш вразливих категорій населення, відновлення соціальної інфраструктури, забезпечення психологічної допомоги та сприяння сталому розвитку місцевих громад. Особливо важливою така діяльність є в умовах повномасштабної війни, оскільки вона доповнює державні зусилля у сфері соціального захисту. Робота міжнародних організацій відіграє вирішальну роль у пом'якшенні гуманітарної кризи та збереженні соціальної стійкості України. Їхня діяльність свідчить про високу здатність благодійного сектору адаптуватися до викликів воєнного часу, що проявляється через розширення цифрових інструментів і активізацію

співпраці з місцевими партнерами. Соціальна складова цієї допомоги полягає не лише у задоволенні першочергових потреб, але й у збереженні людської гідності, формуванні позитивного настрою та відчуття підтримки суспільства. Усі ці аспекти відіграють вагомую роль у зміцненні соціальної стійкості країни.

1.3. Законодавчо-правова база регулювання благодійної роботи міжнародних організацій в Україні

Міжнародні організації активно здійснюють благодійну діяльність в Україні під час війни, демонструючи її масштабність і різноманітність. Вони забезпечують гуманітарну допомогу, фінансову підтримку, медичну допомогу та допомагають постраждалим і біженцям. До цього процесу залучені як великі установи на кшталт ООН, так і численні міжнародні благодійні фонди та неурядові організації [65.].

У період повномасштабної війни їхня активність набула безпрецедентних масштабів, охоплюючи широкий спектр завдань. Це включає забезпечення базових потреб, таких як їжа, вода та житло, надання медичної та психосоціальної підтримки, фінансової допомоги, а також участь у відновленні інфраструктури [83.].

Основними напрямками благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні за останнє десятиліття є:

- *надання термінової гуманітарної допомоги:* включає забезпечення продуктами харчування (Всесвітня продовольча програма ООН (WFP)), питною водою, наборами для гігієни та тимчасовим житлом (Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (UNHCR)).
- *надання медичної допомоги:* постачання ліків, медичного обладнання й витратних матеріалів до медичних закладів, підтримка мобільних медичних груп (Всесвітня організація охорони здоров'я (WHO), Міжнародний Комітет Червоного Хреста (ICRC), International Medical Corps, Direct Relief).
- *надання фінансової підтримки:* забезпечення багатоцільових грошових виплат внутрішньо переміщеним особам та найуразливішим категоріям населення для покриття базових потреб (UNHCR, ЮНІСЕФ, Mercy Corps).

- *захист і підтримка дітей*: створення безпечних просторів, надання психологічної допомоги та забезпечення доступу до освіти (Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ), Save the Children, Voices of Children).

- *відновлення інфраструктури й розвиток громад*: сприяння ремонту пошкоджених будівель, підтримка сільськогосподарської галузі, організація консультацій для підприємців (Програма розвитку ООН (UNDP), FAO) [85.].

Тепер хочемо акцентувати на основних міжнародних організаціях, які займаються благодійною діяльністю в Україні та визначити їхній вклад у гуманітарну діяльність. Почнемо з того, що система ООН, представлена такими установами, як ОСНА, UNHCR, UNICEF, WFP, WHO та UNDP і відіграє ключову роль у координації масштабного гуманітарного реагування. Завдяки своїй розгалуженій мережі персоналу, яка охоплює всі області України, вони забезпечують підтримку мільйонам громадян. Міжнародний Комітет Червоного Хреста (ICRC) та Міжнародна Федерація Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (IFRC) виступають ключовими гуманітарними діячами на передовій. Їхня діяльність включає надання невідкладної допомоги, сприяння возз'єднанню сімей та зміцнення медичних закладів. Великі міжнародні неурядові організації, до яких належать Save the Children, Mercy Corps, Caritas Ukraine, International Rescue Committee, Danish Refugee Council та ADRA International, ведуть активну діяльність безпосередньо в місцевих громадах. Часто вони співпрацюють із локальними українськими фондами, спрямовуючи свої зусилля на адресну допомогу та підтримку ініціатив із довгострокового відновлення країни [82.].

Загалом, міжнародні організації відіграють важливу роль у подоланні гуманітарної кризи, спричиненої війною, і постійно коригують свої програми, враховуючи зростаючі потреби населення України [84.].

Перед міжнародними організаціями незважаючи на те, що є чимало викликів, але незважаючи на це, досить помітною є і результативність. Попри значну присутність численних міжнародних організацій, їхня діяльність часто стикається з перешкодами, такими як складнощі логістики, питання безпеки

та обмежений доступ до окремих територій, але незважаючи на це, грамотна координація сприяє забезпеченню максимальної ефективності, налагодженню тісної взаємодії між міжнародними організаціями та місцевою владою [48.; 49.; 64.].

Міжнародні організації здійснюють благодійну діяльність в Україні, охоплюючи різноманітні напрями, такі як гуманітарна, соціальна та правозахисна допомога. У цей процес залучені як великі інституції, включаючи представництво ООН, так і численні благодійні фонди та громадські об'єднання. Вони активно співпрацюють як із місцевими партнерами, так і з органами української влади, що сприяє ефективній реалізації їхніх ініціатив [65.].

Наведемо приклади благодійної діяльності окремих міжнародних організацій в Україні у час війни. За гуманітарну допомогу відповідають міжнародні благодійні організації, такі як «Карітас України» та «Homes for Children», які сприяють забезпеченню допомоги для населення, включно з людьми, які постраждали від конфлікту. Соціальною підтримкою займаються різного роду організації, які працюють над допомогою дітям, сім'ям та вразливим групам населення через впровадження спеціальних програм і проєктів. Правозахисною діяльністю займаються українські та міжнародні організації, наприклад, «Міжнародна Амністія». Вони активно займаються захистом прав людини та підтримують впровадження демократичних змін і реформ. Фінансовою підтримкою оперують міжнародні установи і разом із партнерами надають фінансову допомогу для вирішення актуальних проблем, зокрема тих, що пов'язані з екологією чи соціальними викликами [23.].

Договірною-правова база діяльності міжнародних благодійних організацій (МБО) в Україні під час війни базується на Конституції України, Законі України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», міжнародних угодах і ряді спеціальних нормативно-правових актів, прийнятих у рамках воєнного стану.

Ключовими елементами правової бази благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні є наступне *законодавство*:

1. Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» – визначає загальні засади, мету, суб'єктів та види благодійної діяльності в Україні [23.].

2. Цивільний кодекс України та Господарський кодекс України – регулюють загальні питання створення, діяльності та припинення юридичних осіб приватного права, до яких належать благодійні організації [10.].

3. Закон України «Про гуманітарну допомогу» – регулює питання отримання, використання, обліку та звітності гуманітарної допомоги, що є значною частиною діяльності міжнародних благодійних організацій під час війни [25.].

4. Чинні міжнародні договори України, затверджені Верховною Радою, є складовою частиною національного законодавства та мають пріоритет над внутрішніми законами в визначених сферах. Ці угоди регулюють правовий статус, права та обов'язки міжнародних благодійних організацій та їх представництв. Договори, що стосуються діяльності таких організацій, укладаються між Україною та іноземними державами чи іншими суб'єктами міжнародного права й визначають умови їх функціонування на українській території. Утім, специфічних домовленостей, які б детально регламентували діяльність усіх міжнародних благодійних організацій, може не існувати. Їхня діяльність здебільшого регулюється нормами національного законодавства, передусім Законом України «Про благодійництво та благодійні організації». Водночас міжнародні договори встановлюють загальні принципи співпраці, надання допомоги, захисту прав людини та взаємодії в окремих галузях, де можуть бути залучені благодійні організації [26.].

5. Нормативно-правові акти, які в умовах воєнного стану включають низку змін, спрямованих на підтримку громадян, бізнесу та держави у складний для країни час. Закон України від 15 березня 2022 року № 2120-IX, а також інші зміни до Податкового кодексу України надали податкові пільги у

сфері благодійної допомоги. Зокрема, передбачено звільнення від оподаткування податком на доходи фізичних осіб, деяких видів підтримки, наданої постраждалим від війни. Цей закон був ухвалений Верховною Радою України у відповідь на повномасштабне вторгнення російського агресора. Постанови Кабінету Міністрів України також внесли важливі зміни, ключовим завданням яких стало спрощення процедур отримання, використання, обліку та звітності гуманітарної та благодійної допомоги в умовах воєнного стану. Серед подібних основних нормативних актів виділяється Постанова № 397 від 22 квітня 2015 року «Деякі питання діяльності міжнародних благодійних організацій, їх філій та представництв» даний документ регламентує правила роботи організацій, які надають допомогу фізичним особам. Закон № 5073-VI, яким внесені зміни до Податкового кодексу України, встановив, що благодійна допомога для учасників бойових дій та деяких інших категорій військовослужбовців не підлягає оподаткуванню. Ці нормативно-правові акти мають на меті полегшити функціонування благодійних організацій та забезпечити підтримку тих, хто найбільше постраждав від наслідків російської агресії [15.].

6. Єдиний реєстр отримувачів гуманітарної допомоги, який управляється Міністерством соціальної політики України та є загальнодоступним, відіграє важливу роль у процесі регулювання благодійної діяльності міжнародних організацій. Цей реєстр служить для збору та обробки інформації про юридичних осіб, які отримують гуманітарну допомогу. Зареєструватися в реєстрі можна через електронний кабінет автоматизованої системи реєстрації гуманітарної допомоги (good.gov.ua) за допомогою кваліфікованого електронного підпису (КЕП). Управління та підтримку роботи реєстру здійснює Міністерство соціальної політики України [52].

7. Спрощення процедур – у період воєнного стану були впроваджені певні заходи для спрощення та пришвидшення процедур, пов'язаних із реєстрацією й функціонуванням благодійних організацій, а також із митним оформленням і розподілом гуманітарної допомоги.

8. Прозорість і підзвітність – попри діючі спрощення, законодавство зобов’язує міжнародні благодійні організації забезпечувати високий рівень відкритості та підзвітності. Це особливо стосується використання фінансових ресурсів та майна, що обов’язково фіксується у спеціальній податковій звітності неприбуткових установ.

Висновки. Таким чином, діяльність міжнародних благодійних організацій в Україні під час війни ґрунтується на комплексному підході, який поєднує базові законодавчі норми щодо благодійності зі спеціальними воєнними положеннями та міжнародними зобов’язаннями країни.

Під час війни міжнародні благодійні організації в Україні активно надають гуманітарну, медичну й соціальну підтримку, а також допомагають Збройним Силам України та постраждалому населенню. Вони займаються збором коштів і ресурсів, забезпечують матеріальну допомогу, впроваджують програми психологічної реабілітації та беруть участь у відновленні інфраструктури. Серед таких організацій можна виділити «Карітас України», «Tabletochki» та «Hope and Homes for Children». Разом із тим, вони сформували потужну систему підтримки, яка активно співпрацює з українськими державними інституціями та місцевими фондами.

РОЗДІЛ II.

Практика благодійної діяльності міжнародних організацій в Україні

2.1. Програми благодійної підтримки України від Організації Об'єднаних Націй та її агентств

В Україні працює представництво Організації Об'єднаних Націй, головний офіс якого розташований у Києві. Крім того, діють різноманітні агентства та місії ООН, що мають свої офіси в Києві та інших містах, таких як Дніпро, Одеса, Харків і Львів. Їхня діяльність охоплює різні напрямки, зокрема захист прав людини, гуманітарну допомогу та сприяння розвитку.

Історія благодійної діяльності Організації Об'єднаних Націй в Україні бере свій початок у 1945 році, коли Україна, тоді Українська Радянська Соціалістична Республіка, стала однією з держав-засновниць ООН. З часу свого заснування ООН надає Україні вагомую технічну, консультативну та фінансову підтримку, спрямовану на зміцнення демократії, подолання бідності, протидію захворюванням, досягнення Цілей сталого розвитку та розбудову інституційної спроможності державного управління. Ця співпраця охоплює широкий спектр гуманітарних і програмних ініціатив, спрямованих на покращення якості життя українського населення [46.; 47.].

З моменту вступу України до ООН держава брала активну участь у формуванні політичної та нормативної бази Організації, зокрема у розробці її Статуту. Допомога Україні забезпечується через спеціалізовані агентства ООН, її фонди та програми, зі сфокусуванням на ключових напрямках: підтримка демократичного врядування, боротьба з бідністю, реалізація Цілей сталого розвитку, зміцнення системи державного управління, а також протидія ВІЛ/СНІДу та іншим серйозним хворобам. Останнім часом гуманітарні та благодійні ініціативи ООН в Україні набули особливого значення у світлі викликів, з якими стикається країна. Зусилля організації тепер охоплюють широкий спектр проєктів, орієнтованих на задоволення нагальних потреб суспільства та забезпечення стійкого розвитку в умовах сучасних реалій [19.].

Організація Об'єднаних Націй та її спеціалізовані агентства надають Україні значну благодійну підтримку, яка включає як фінансову допомогу, так і гуманітарні ініціативи. Зокрема, Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН) та Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) реалізують різноманітні програми підтримки, що передбачають матеріальну допомогу, гуманітарну допомогу та надання низки інших послуг через свої структури. Для отримання фінансової допомоги від УВКБ ООН заявники мають відповідати суворо визначеним критеріям, серед яких – статус переселенця або постраждалого внаслідок воєнних дій, а також звернення через офіційно затверджені канали реєстрації. Водночас ЮНІСЕФ у співпраці з Міністерством соціальної політики реалізує програму виплати грошової допомоги сім'ям з дітьми, які належать до вразливих категорій населення [58.].

Значною є фінансова підтримка, зокрема від УВКБ ООН, яка здійснює екстрену грошову допомогу окремим категоріям осіб, серед яких переселенці, постраждалі внаслідок ракетних ударів або ті, хто був евакуйований протягом останнього місяця. Для отримання коштів необхідно перебувати у списках постраждалих або евакуйованих, які надаються місцевими органами влади [58.].

ЮНІСЕФ у співпраці з Міністерством соціальної політики впроваджує програму грошової допомоги для сімей із дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах. У межах цієї програми передбачена одноразова виплата розміром 10800 гривень на кожного члена домогосподарства для покриття основних потреб протягом тримісячного періоду [58.].

Програма «Спільно», започаткована ЮНІСЕФ в Україні, надає фінансову допомогу сім'ям із дітьми, які потребують підтримки.

Разом із тим, побутують й інші види допомоги, зокрема, Всесвітня продовольча програма (WFP) забезпечує гуманітарну підтримку продуктами харчування, включно з продуктовими наборами, готовими стравами, а також проводить грошові виплати [58.].

Організація Об'єднаних Націй та її спеціалізовані агентства надають широку гуманітарну підтримку, серед якої медичні послуги, психологічна допомога, сприяння доступу до освіти та захисту прав людини [58.].

Діяльність ООН у сфері благодійності в Україні охоплює широкий спектр підтримки, окрім фінансової допомоги у вигляді грошових виплат, ООН та її агентства надають чималу гуманітарну допомогу в формі харчових продуктів, предметів першої необхідності та забезпечення житлом, а також відновлення критичної інфраструктури, як-от водопостачання, енергетичні системи та транспорт [21.; 46.].

Крім того, організація сфокусована на освітніх програмах, медичній допомозі, психосоціальній підтримці, захисті дітей та заходах із розмінування. Співпрацюючи з українськими партнерами, ООН сприяє реконструкції житла та зміцненню соціальних послуг [21.; 46.].

Основні напрямками та видами допомоги у цьому плані є гуманітарна допомога, в ході чого відбувається забезпечення продуктами харчування та предметами першої необхідності, такими як одяг і засоби гігієни. ООН також надає притулок або підтримує відновлення пошкодженого житла [46.; 71.].

Важливим аспектом благодійної діяльності є відновлення інфраструктури, тобто ремонт ключових об'єктів інфраструктури, зокрема мереж водопостачання, енергетичних систем та транспортних маршрутів. Забезпечення доступу до чистої питної води і покращення санітарних умов [46.].

Ще однією ланкою виступає соціальний захист і права, тобто діють програми для дітей з акцентом на доступ до освіти, психосоціальну підтримку та захист їхніх прав. Додатково надаються послуги людям із ВІЛ/СНІДом, а також проведено заходи для посилення системи соціального захисту переселенців [21.; 46.] .

Надається також допомога у процесі очищення територій від вибухонебезпечних предметів, організація навчань для місцевих спеціалістів та інформаційні кампанії для мінімізації ризиків постраждати.

Значною є підтримка України з боку ООН та її агентств на міжнародній арені, зокрема, яскравим прикладом цього є ініціатива «Зерно з України» (Grain From Ukraine), яка спрямована на постачання українського зерна країнам з критичною потребою у продовольстві [21.].

Висновки. Благодійна діяльність Організації Об'єднаних Націй в Україні відіграє важливу роль у забезпеченні миру, безпеки та сприянні сталому розвитку. Діяльність організації охоплює надання технічної, консультативної та фінансової підтримки, що є важливим аспектом у багатьох сферах суспільного життя. Зокрема, це стосується вдосконалення демократичного врядування, зниження рівня бідності, досягнення національних Цілей сталого розвитку, а також зміцнення захисту прав людини.

Особливої уваги заслуговує підтримка ООН волонтерських ініціатив, які відіграють ключову роль у вирішенні численних соціально-економічних викликів. Організація виступає стратегічним партнером України у процесі досягнення пріоритетних завдань національного розвитку та ефективного реагування на гуманітарні кризи. Через реалізацію цільових програм та проєктів ООН сприяє покращенню умов життя громадян та посиленню інституційної спроможності держави. Зусилля ООН спрямовані не лише на забезпечення стабільності і безпеки всередині країни, але й на активізацію її інтеграції у міжнародну спільноту. Така співпраця сприяє довготривалому розвитку України як невіддільної частини глобального партнерства.

2.2. Впровадження благодійних ініціатив в Україні за сприяння Міжнародного Комітету Червоного Хреста

Історія благодійної діяльності Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні тісно пов'язана із заснуванням Товариства Червоного Хреста України у 1918 році в Києві. У 1923 році організація стала частиною Союзу Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця СРСР. Значну роль в історії відіграв Український Червоний Хрест під час Другої світової війни, а також діяльність «Служби здоров'я» при УПА на Волині. Діяльність

організації розпочалася в 1918 році зі створення Товариства Червоного Хреста України, яке почало функціонувати як незалежне національне товариство. Проте, через відсутність міжнародного визнання незалежності України, у 1923 році товариство офіційно увійшло до складу Союзу Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця СРСР [29.; 68.].

У роки Другої світової війни активізувалася діяльність Українського Червоного Хреста, що на окупованих територіях підтримував поранених, хворих та потребуєчих. Проте ця організація була ліквідована німецькою владою у 1942 році. Окреме значення мала «Служба здоров'я» під керівництвом Катерини Зарицької, яка діяла при Українській Повстанській Армії, забезпечуючи лікування та допомогу хворим і пораненим [29.].

Після здобуття незалежності України у 1991 році Товариство Червоного Хреста України відновило свою діяльність як самостійна організація. Його принципи гуманності, неупередженості, нейтральності, незалежності, добровільності, єдності та універсальності залишаються основоположними. Міжнародний Комітет Червоного Хреста виступає як незалежна гуманітарна організація, спрямована на захист життя і здоров'я людей, зменшення їх страждань під час конфліктів, природних катаклізмів та інших надзвичайних ситуацій. У співпраці з ним Товариство Червоного Хреста України займається аналогічною благодійною та гуманітарною діяльністю [40].

У довоєнні часи Український Червоний Хрест утримував мережу медичних і дитячих установ, аптек, а також організував курси підготовки санінструкторів. У воєнний період активізувалась допомога постраждалим від конфліктів і стихійних лих. Організація бере участь у підтримці медичних служб Збройних Сил України, допомагати органам охорони здоров'я та гуманітарним ініціативам державної влади [40.].

Загалом, тут варто наголосити на тому, що представництво Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ) в Україні займається наданням гуманітарної допомоги постраждалим від збройного конфлікту, а

також захистом їхнього життя та гідності. Діяльність МКЧХ охоплює кілька напрямів:

1. Захист цивільного населення – сприяння дотриманню норм міжнародного гуманітарного права;
2. Медична підтримка – надання допомоги лікувальним закладам і проведення тренінгів для медичного персоналу;
3. Відновлення інфраструктури – сприяння у відновленні житла, систем водопостачання та забезпеченні умов для доступу до освіти.
4. Економічна безпека – підтримка навчання дітей із вразливих категорій та надання необхідних матеріалів, а також інша допомога.
5. Пошук зниклих безвісти – опрацювання запитів і допомога в розшуку рідних, які зникли внаслідок конфлікту [29.].

Отже, Міжнародний Комітет Червоного Хреста є незалежною гуманітарною організацією, що займається захистом людського життя та здоров'я, а також сприяє зменшенню страждань під час збройних конфліктів, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій.

Товариство Червоного Хреста України є громадською благодійною організацією, яка співпрацює з Міжнародним Комітетом Червоного Хреста та дотримується принципів гуманності, неупередженості, нейтральності, незалежності, добровільності, єдності та універсальності. Діяльність організацій охоплює періоди як мирного життя, так і війни [39.; 40.; 41.; 68.].

До війни Український Червоний Хрест забезпечував функціонування мережі медико-профілактичних і дитячих закладів, аптек, а також організував курси для підготовки санітарних дружинниць і санітарних інструкторів [29.].

Під час війни обидві організації – Міжнародний Комітет Червоного Хреста та Товариство Червоного Хреста України – активно беруть участь у допомозі постраждалим внаслідок збройних конфліктів або природних катастроф. Вони підтримують медичну службу Збройних Сил України та

установи охорони здоров'я, а також надають допомогу органам державної влади у виконанні їхніх гуманітарних завдань [20.; 29.].

Протягом 2014 – 2024 років благодійна діяльність Міжнародного комітету Червоного Хреста в Україні охоплювала широкий спектр гуманітарної допомоги постраждалим від конфлікту. Організація здійснювала підтримку у пошуку зниклих безвісти, забезпеченні медичних закладів та допомозі рятувальним службам [16.; 20.].

Серед основних видів допомоги були розподіл продуктивних наборів, гігієнічних засобів, питної води, а також постачання матеріалів для ремонту житла, яке зазнало пошкоджень, зокрема в регіонах Донецької та Луганської областей. Основні напрями діяльності у цей час стали:

1. Гуманітарна допомога – забезпечення продуктами харчування, засобами гігієни та питною водою вразливих груп населення, включаючи внутрішньо переміщених осіб.

2. Відновлення житла – адання матеріалів для термінового ремонту будинків, які постраждали під час бойових дій.

3. Пошук зниклих безвісти – сприяння у розшуку зниклих родичів і членів сімей, розлучених через конфлікт.

4. Медична допомога – забезпечення лікарень та рятувальних служб медичними засобами й судово-медичним обладнанням [16.; 20.].

Міжнародний Комітет Червоного Хреста в Україні активно працює у Донецькій та Луганській областях, надаючи підтримку як місцевим жителям, так і особам, які постраждали внаслідок конфлікту. Масштаби роботи значно зросли після складних періодів адаптації до нових умов. Важливим аспектом діяльності є тісна співпраця з місцевими структурами Товариства Червоного Хреста України, що сприяє ефективному реагуванню на гуманітарні виклики [16.; 20.].

Висновки. Благодійна діяльність Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні в період з 2014 по 2024 роки відіграє ключову роль у захисті цивільного населення та полегшенні його страждань у складних умовах

збройного конфлікту. Діяльність Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні ґрунтується на принципах нейтральності й неупередженості, причому її обсяг суттєво зріс після повномасштабного вторгнення росії в 2022 році.

Основна цінність роботи Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні полягає в оперативному реагуванні на гуманітарні виклики та зменшенні страждань мільйонів людей, які постраждали від конфлікту. Організація відіграє важливу роль у забезпеченні базового рівня життя, захисті прав людини в умовах війни, а також у підтримці спільнот у їхньому прагненні до відновлення та підвищення стійкості.

Попри виклики й окрему критику, Міжнародний Комітет Червоного Хреста в Україні залишається однією з провідних міжнародних гуманітарних організацій, яка надає комплексну та багатогранну допомогу по всій території України, за можливості співпрацюючи з Товариством Червоного Хреста України та державними установами.

2.3. Офіс Міжнародної організації з міграції в Україні та її гуманітарні ініціативи і програми

Історія діяльності МОМ в Україні бере початок у 1996 році, коли країна отримала статус спостерігача при Міжнародній організації з міграції, і в Києві було відкрито її представництво. У 1998 році стартувала програма боротьби з торгівлею людьми, а вже у 2002 році Україна стала повноправним членом МОМ, ратифікувавши відповідну угоду. З 2022 року організація переорієнтувала свою діяльність, спрямовуючи основні зусилля на надання гуманітарної допомоги, особливо постраждалим від повномасштабного вторгнення.

Основні етапи розвитку МОМ в Україні:

- *1996 рік – відкриття представництва МОМ у Києві після отримання Україною статусу країни-спостерігача;*
- *1998 рік – розпочато реалізацію програми протидії торгівлі людьми;*

- 2001 рік – Україна подала офіційний запит на вступ до МОМ як повноправного члена;
- 2002 рік – Верховна Рада України затвердила угоду про членство в організації.
- З 2022 року – основний акцент був зроблений на гуманітарній підтримці, яка охопила понад трьох мільйонів осіб, постраждалих від війни [34.; 43.; 71.].

Офіс Представництва Міжнародної організації з міграції в Україні знаходиться у Києві. Для консультацій працює загальна гаряча лінія. Усі послуги, які надає МОМ, є безкоштовними. Останню інформацію про діяльність і програми ви можете дізнатися на офіційному вебсайті або через сторінки МОМ у соціальних мережах [43.].

Діяльність офісу Міжнародної організації з міграції орієнтована на забезпечення ефективного та гуманного управління міграційними процесами, а також надання всебічної допомоги як мігрантам, так і внутрішньо переміщеним особам та постраждалим від кризових ситуацій. Основна діяльність включає надання гуманітарної підтримки, такої як забезпечення житлом, медичною допомогою, фінансовою підтримкою, а також реалізацію довгострокових стратегій, спрямованих на розробку політик у сфері міграції та протидію торгівлі людьми [35.; 36.; 57.; 71.].

Ключові напрями діяльності організації представлені наступним чином:

1. Гуманітарна підтримка: організація доставляє продовольство, засоби гігієни та інші основні товари, надає фінансову допомогу для задоволення базових матеріальних потреб, забезпечує доступ до медичних послуг, зокрема психологічної та психосоціальної підтримки, сприяє покращенню житлових умов і санітарної інфраструктури [35.; 57.].

2. Захист та соціальна підтримка: підтримується захист прав мігрантів і постраждалих від торгівлі людьми шляхом юридичного консультування та реабілітаційних заходів, організація надає психологічну допомогу та сприяє реабілітації осіб після пережитих травматичних подій, особливий акцент робиться на допомозі дітям через освітні та позашкільні програми [35.; 57.].

3. Розробка стратегій та міжнародна співпраця: організація займається збором даних і проведенням досліджень задля вдосконалення підходів у формуванні міграційної політики, підтримується урядова спроможність у вдосконаленні управління міграційними процесами, розвивається співпраця на міжнародному рівні для забезпечення ефективності рішень у сфері міграції [36.; 57.].

4. Протидія торгівлі людьми: застосовуються заходи для запобігання торгівлі людьми та надається підтримка постраждалим від цього явища через програми реабілітації та соціальної інтеграції [35.; 57.].

В контексті України організація виконує широкий спектр важливих завдань, зокрема: надання гуманітарної допомоги внутрішньо переміщеним особам та постраждалим внаслідок збройного конфлікту, підтримка процесів адаптації та інтеграції через консультування з питань працевлаштування, організацію мовних курсів і професійного навчання, проведення заходів, спрямованих на розвиток місцевих громад і залучення їх до вирішення міграційних викликів, сприяння використанню позитивного потенціалу міграції, популяризація культурного розмаїття та боротьба з проявами ксенофобії [43.].

Завдяки комплексному підходу до вирішення питань міграції, МОМ сприяє як подоланню наслідків кризових явищ, так і впровадженню стабільних структур для управління сучасними викликами в цій сфері [43.].

Міжнародна організація з міграції здійснює широкий спектр гуманітарних та розвиткових заходів в Україні, спрямованих на підтримку внутрішньо переміщених осіб, ветеранів, локальних громад і малого бізнесу через надання грантів. Ці заходи охоплюють пряму гуманітарну допомогу, програми реінтеграції ветеранів у суспільство, стимулювання підприємницької діяльності за допомогою грантової підтримки для мікро- та малих підприємств, а також ініціативи, націлені на зміцнення стійкості місцевих громад.

Основні напрями гуманітарної діяльності МОМ в Україні охоплюють такі аспекти:

1. Багатоцільова грошова підтримка: фінансова допомога найбільш вразливим категоріям населення, зокрема сім'ям з дітьми, людям з інвалідністю та літнім людям, для задоволення базових потреб, як-от харчування, ліки та оренда житла. Житло та непродовольчі товари: забезпечення екстреним житлом, ремонт пошкоджених будівель (вікна, двері, дахи) та надання непродовольчих товарів і гігієнічних наборів.
2. Охорона здоров'я та психосоціальна допомога: надання невідкладної медичної допомоги, послуг у сфері психічного здоров'я та психосоціальної підтримки через мобільні медичні бригади та спеціалізовані центри.
3. Вода, санітарія і гігієна: поліпшення доступу до чистої води, санітарних умов та гігієнічних стандартів у місцях проживання внутрішньо переміщених осіб (ВПО).
4. Захист і протидія торгівлі людьми: реалізація програм зі запобігання торгівлі людьми, експлуатації та насильству, надання правової підтримки постраждалим, а також функціонування Національної гарячої лінії для підтримки мігрантів і боротьби з торгівлею людьми.
5. Підтримка зайнятості та економічного відновлення: технічна й фінансова допомога для запуску стартапів, розвитку мікро- та малих підприємств із метою пристосування до умов воєнного часу та відновлення джерел доходу.
6. Допомога колективним центрам: підтримка центрів тимчасового проживання для ВПО шляхом поліпшення умов проживання та забезпечення необхідними послугами [11].

Програми Міжнародної організації з міграції в Україні спрямована на всебічну підтримку внутрішньо переміщених осіб і мігрантів. Організація забезпечує гуманітарну допомогу, психологічну підтримку, допомагає у відновленні житла та інфраструктури, а також сприяє економічній інтеграції через грантові програми для малого бізнесу та сприяння працевлаштуванню.

Особливу увагу приділяють роботі з постраждалими від торгівлі людьми, експлуатації та інших порушень прав людини. Крім того, надаються консультації щодо безпечної міграції та доступу до необхідних послуг.

Однією із важливих є програма Міжнародної організації з міграції з питань захисту в Україні спрямована на забезпечення доступу до безпеки, гідності та дотримання прав для осіб і спільнот, чиї права були порушені внаслідок збройного конфлікту, а також для жертв торгівлі людьми, експлуатації та насильства. Спираючись на підхід, орієнтований на права людини, ця програма охоплює як термінові потреби постраждалих від війни, так і довгострокові завдання, пов'язані з відновленням країни та посиленням національних інституційних систем [59.].

Підтримка надається через надання безпосередньої допомоги, впровадження заходів для підвищення обізнаності населення, а також розвиток спроможності державних інституцій і громадянського суспільства. Постраждалі мають доступ до комплексного соціального супроводу, включно із психологічною підтримкою, юридичними консультаціями, медичною реабілітацією, продовольчою допомогою та іншими базовими засобами для задоволення першочергових потреб. Окрім цього, їм надаються можливості для відновлення джерел засобів до існування. Програма також спрямована на зменшення ризиків через активне інформування населення, залучення молоді до превентивної діяльності і використання інноваційних комунікаційних інструментів. Таким чином, діяльність програми сприяє як негайній допомозі постраждалим, так і формуванню сталих механізмів захисту у майбутньому [59.; 71.].

Програма із захисту активно співпрацює з державними органами, представниками громадянського суспільства та міжнародними партнерами для зміцнення систем перенаправлення, покращення доступу до правосуддя та вдосконалення національного механізму взаємодії у протидії торгівлі людьми. Технічна підтримка та навчання сприяють формуванню стійких систем захисту, орієнтованих на потреби постраждалих, які водночас відповідають на

нагальні проблеми та забезпечують умови для довгострокового відновлення [59.].

Висновки. Функціонування офісу Міжнародної організації з міграції відіграє вкрай важливу роль для України, особливо в період повномасштабного вторгнення. Основними напрямками діяльності організації є забезпечення невідкладної гуманітарної допомоги мільйонам осіб, які зазнали страждань через військові дії, а також сприяння Уряду України у стратегічному управлінні міграційними процесами та реалізації заходів із відновлення держави в довгостроковій перспективі.

Гуманітарні програми Міжнародної організації з міграції відіграють надзвичайно важливу роль для України, особливо у період повномасштабної війни. Вони спрямовані на порятунок життів, забезпечення прав і задоволення невідкладних потреб мільйонів постраждалих від конфлікту, зокрема внутрішньо переміщених осіб. Ці ініціативи не лише пропонують екстрену допомогу, але й створюють підґрунтя для довготривалого відновлення та зміцнення українського суспільства, допомагаючи багатьом людям повернутися до нормального життя і зберегти гідність.

ВИСНОВКИ

Діяльність міжнародних благодійних організацій в Україні в період з 2014 – 2024 рр. стала вирішальною у наданні гуманітарної допомоги, підтримці постраждалих та зміцненні громадянського суспільства. Особливо після повномасштабного вторгнення в 2022 р. їхня робота набрала значних масштабів.

У період з 2014 – 2021 рр. їхня діяльність була здебільшого спрямована на реагування на гуманітарну кризу, спричинену конфліктом на сході України. Основними регіонами роботи стали Донецька і Луганська області, із фокусом на внутрішньо переміщених осіб та жителів «сірих зон» уздовж лінії зіткнення. Допомога охоплювала надання життєво необхідних ресурсів, підтримку медичних установ і освітніх програм.

Починаючи з 2022 р., після масштабного вторгнення, масштаби і географія допомоги міжнародних благодійних організацій суттєво розширилися. Організації активізували свою роботу по всій території України, а фінансування гуманітарних проектів значно перевищило попередні показники. Основна увага була зосереджена на забезпеченні нагальних потреб мільйонів постраждалих громадян, підтримці оборони через співпрацю з українськими фондами, відновленні критичної інфраструктури та документуванні воєнних злочинів.

Таким чином, діяльність міжнародних благодійних організацій в Україні у період 2014 – 2024 рр. відіграла визначальну роль у забезпеченні гуманітарної допомоги, підтримці постраждалих громадян та сприянні розвитку громадянського суспільства на тлі збройного конфлікту і повномасштабної агресії. Основними напрямками діяльності міжнародних організації став широкий спектр напрямів, які були адаптованими до змінних викликів України у цей період.

Ключовим напрямом, стала гуманітарна допомога. Надання базових життєво необхідних ресурсів, таких як продовольство (наприклад, з боку Всесвітньої продовольчої програми ООН), медичне обладнання та лікарські

засоби, комплекти для забезпечення гігієни, тимчасове житло й матеріальна підтримка внутрішньо переміщеним особам, що координувались Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців та Міжнародним Комітетом Червоного Хреста.

Наступним напрямом став захист прав дітей. Такі організації, як Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) і Save the Children, здійснювали захист прав і задоволення базових потреб дітей, які постраждали унаслідок конфлікту.

Велике значення має підтримка Збройних сил України. Незважаючи на нейтральність більшості гуманітарних організацій, фонди, засновані закордонною українською діаспорою (зокрема Razom for Ukraine) чи іншими міжнародними партнерами (наприклад, Європейським фондом миру), спрямовували фінансування на постачання нелетального обладнання, такого як засоби індивідуального захисту, транспортні засоби для розмінування та медичне спорядження для потреб українських військових.

Ще одним напрямом став соціально-економічний розвиток. Наприклад, Програма розвитку ООН і міжнародні донори підтримували активності, спрямовані на зміцнення місцевого самоврядування, розвиток малого та середнього бізнесу, відновлення інфраструктури та забезпечення доступу до правових послуг.

Неабияка увага була зосереджена на захисті прав людини. Діяльність багатьох організацій була спрямована на моніторинг дотримання прав людини й документування воєнних злочинів, що є важливим елементом міжнародної відповідальності.

Серед міжнародних благодійних організацій в Україні в період з 2014 – 2024 рр., що найактивніше діяли в Україні, варто виділити наступні: ООН та її організаційні системи (ПРООН, ЮНІСЕФ, УВКБ ООН, Всесвітня продовольча програма), Міжнародний Комітет Червоного Хреста, Міжнародна організація з міграції та інші. Робота цих організацій була і є невід'ємною складовою адаптації України до кризових викликів та

забезпечення довготривалого розвитку на тлі надзвичайних ситуацій і військового протистояння.

Благодійна діяльність Організації Об'єднаних Націй на території України в період 2014 – 2024 рр. відіграла вирішальну роль у забезпеченні технічної, консультативної та фінансової допомоги в різних сферах. Зокрема, ключовими напрямками стали відновлення постраждалих регіонів, надання гуманітарної підтримки, сприяння демократичному врядуванню та подолання наслідків збройного конфлікту. Діяльність ООН охоплювала широкий спектр заходів, включаючи підтримку внутрішньо переміщених осіб, сприяння стабільності громад, стимулювання сталого розвитку та надання ресурсів і знань для відбудови інфраструктури й відновлення економічного потенціалу.

Основними аспектами діяльності ООН в Україні в період 2014 – 2014 рр. стала гуманітарна й інші напрями допомоги. ООН забезпечувала оперативне реагування на кризові ситуації, організовуючи постачання необхідних ресурсів, таких як продукти харчування, питна вода, медикаменти та тимчасове житло, для найбільш уразливих верств населення, включаючи внутрішньо переміщених осіб. Значну увагу було приділено реконструкції зруйнованої інфраструктури, активізації місцевого самоврядування та сприянню довгостроковій стабільності в постраждалих від конфлікту регіонах.

ООН надавала консультативну допомогу для розвитку демократичного врядування, боротьби з бідністю та досягнення визначених національних Цілей сталого розвитку, що є складовою частиною глобальних завдань організації. Значні зусилля були спрямовані на мінімізацію руйнівного впливу війни у соціальній, економічній та екологічній сферах.

ООН займалася підтримкою програм з розмінування територій, екологічним відновленням регіонів і впровадженням ініціатив з соціальної та психологічної реабілітації. Окремим напрямом стала допомога у впровадженні державних реформ, спрямованих на зміцнення демократичних інституцій, забезпечення верховенства права та покращення життєвих умов громадян України.

Благодійна діяльність Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні упродовж 2014 – 2024 років відіграє важливу роль у наданні життєво необхідної допомоги людям, які постраждали від війни. Його зусилля були спрямовані на забезпечення як екстреної, так і довгострокової підтримки, що охоплює гуманітарну допомогу (продукти харчування, вода, засоби першої необхідності), психологічну й медичну підтримку (включно з евакуацією), а також заходи спрямовані на відбудову інфраструктури та захист цивільного населення. Крім того, Міжнародний Комітет Червоного Хреста робить значний внесок у популяризацію міжнародного гуманітарного права та розшук людей, які зникли безвісти.

Завдяки благодійній діяльності Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні в цей час стало забезпечення продуктами харчування, питною водою, медикаментами та іншими необхідними матеріалами для мешканців, особливо в зонах, що сильно постраждали від конфлікту. Ним була проведена організація первинної медичної допомоги, психологічної підтримки, евакуації з небезпечних районів, а також забезпечення підрозділів медичних служб Збройних Сил України.

Завдяки Міжнародному Комітету Червоного Хреста відбувалося постачання будівельних матеріалів і обладнання, наприклад генераторів, для ремонту житла та критично важливої інфраструктури, як-от відновлення електропостачання. Разом із тим, постійно відбувалося надання психологічної допомоги жертвам конфлікту, включно з внутрішньо переміщеними особами та дітьми. Міжнародний Комітет Червоного Хреста займався підтримкою вразливих груп населення, сприянням виконанню норм міжнародного гуманітарного права та допомога в розшуку зниклих безвісти. Завдяки йому відбувалося формування мобільних загонів швидкого реагування, організація тренінгів із надання першої допомоги та підвищення рівня обізнаності щодо безпеки мін. Разом із тим, відбувалася активна взаємодія з іншими національними товариствами Червоного Хреста, міжнародними організаціями і фондами для скоординованого надання допомоги.

Гуманітарна та благодійна діяльність Міжнародної організації з міграції в Україні в період війни також відіграє ключову роль, спрямовуючи зусилля на забезпечення нагальних потреб мільйонів внутрішньо переміщених осіб, постраждалих від конфлікту громадян, а також на підтримку держави у впорядкуванні міграційних процесів та відновленні.

Міжнародна організація з міграції займалася і продовжує займатися наданням гуманітарної допомоги ВПО та постраждалим. З моменту початку конфлікту в 2014 р. діяльність Міжнародної організації з міграції постійно масштабувалася. Ключовими формами допомоги стали: багатоцільова грошова підтримка, що дає змогу людям задовольнити базові потреби, такі як оренда житла, харчування та ліки; забезпечення непродовольчими товарами та предметами гігієни, серед яких одяг, постільна білизна та засоби особистої гігієни; підтримка в облаштуванні житла, зокрема ремонт пошкоджених будинків, створення тимчасових прихистків та допомогу колективним центрам проживання.

Міжнародна організація з міграції реалізує грантові програми для підтримки мікро- та малих підприємств, якими часто керують переселенці чи ветерани. Такі заходи спрямовані на створення нових робочих місць, відновлення виробництва та зміцнення економічної стабільності громад. Важливими є як профілактичні заходи, так і допомога постраждалим, що включає медичну та психологічну підтримку, тимчасове житло та сприяння у працевлаштуванні.

Міжнародна організація з міграції бере участь у роботі над удосконаленням міграційної політики та законодавства, надає експертну допомогу в управлінні міграційними процесами й працює над покращенням функціонування пунктів перетину кордону. Організація сприяє розбудові стійкості українського суспільства, допомагаючи людям повернути собі гідність і здатність до самостійного життя навіть у кризових умовах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Асадчев Ю. Проблемні аспекти діяльності благодійних організацій в Україні шляхи їх вирішення. Юрист&Закон. URL: https://uz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/EA01047.
2. Берестецька О. Благодійність як інструмент впливу громадян на стан соціуму. Благодійність у сучасному світі: витоки, проблеми, перспективи. URL: <http://idgu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/01/blahodijnist.pdf>.
3. Благодійний фонд чи громадська організація: що обрати в Україні в 2025 році. URL.: <https://deju.com.ua/ua/stati/blahodijnij-fond-chi-gromadska-organi-zaciya/#:~:text=...>
4. Благодійний фонд чи громадська організація: що обрати? URL: <https://key2biz.com.ua/blagodiinii-fond-ci-gromadska-organizaciya-shho-obrat-i/#:~:text...>
5. Вахнович І., Смолич Д. Неурядові організації: сутність поняття, ознаки, цілі та функції. Економіка та суспільство. № 46. 2022. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2045>.
6. Висновок щодо «Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні». URL: <https://rm.coe.int/cemg-pad-2024-6-ua-reform-concept-ukr-final/1680b2b51a#:~:text...>
7. Візія та місія організації. URL: <https://dsju.com.ua/vision-and-mission>.
8. Головка К. Поняття та ознаки благодійної діяльності в Україні // Право. 2024. № 4 (86). С. 243-247. URL: http://law.stateandregions.zp.ua/archive/4_2024/41.pdf.
9. Горєлов Д., Корнієвський О. Волонтерський рух: світовий досвід та українські громадянські практики: аналіт. доп. К.: НІСД, 2015. 36 с.
10. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. Зміст Чинний зі змінами. URL.: https://kodeksy.com.ua/gospodars_kij_kodeks_ukraini.htm.
11. Грантова програма MOM для постраждалих від війни мікро- та малих підприємств в Україні. URL.: <https://ukraine.iom.int/uk/news/hrantova-prohrama-mom-dlya-postrazhdalykh-vid-viyny-mikro-ta-malykh-pidpryyemstv-v-ukrayini/>.

12. Грошова допомога внутрішньо переміщеним особам від міжнародних організацій. URL: https://aer.net.ua/news/groshova_dopomoga_vnutrishno_peremishchenym_osobam_vid_mizhnarodnykh_organizatsiy/#:~:text...
13. Давидюк В. Проблемні аспекти діяльності благодійних організацій в Україні та перспективи їх вирішення // Підприємництво, господарство і право. В. 12. 2016. С. 178-182. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2016/12/34.pdf>.
14. Дані і аналітика в Україні інформаційний листок. URL.: <https://dtm.iom.int/sites/g/files/tmzbd11461/files/reports/for%20print%20-page%20UKR.pdf#:~:text...>
15. Де можна ознайомитися з переліком міжнародних благодійних організацій (їх філій, представництв), які надають благодійну допомогу ФО, переліченим у п.п. 165.1.56 п. 165.1 ст. 165 ПКУ?. URL.: <https://cv.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/786412.html#:~:text=...>
16. Делегація МКЧХ в Україні. Основні напрямки діяльності: січень – грудень 2024 р. URL.: https://blogs.icrc.org/app/uploads/sites/98/2025/03/Annual-Operational-Report_2024_ukr_WEB.pdf.
17. Діхтяренко А. Потреби та проблеми внутрішньо переміщених осіб. Права людини в Україні. URL: <http://www.khpg.org/en/pda/index.php?id=1451930074>.
18. Діяльність благодійних та громадських об'єднань в період воєнного стану в Україні. URL: <https://golaw.ua/ua/insights/publication/diyalnist-blagodijnih-ta-gromadskih-obyednan-v-period-voyennogo-stanu-v-ukrayini/>.
19. Діяльність в рамках ООН. URL.: <https://ukraineun.org/ukraine-and-un/#:~:text...>
20. Діяльність Товариства Червоного Хреста України: виклики та перемоги. URL.: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/inshе/diyalnist-tovarisstva-cherwonogo-hresta-ukrayini-vikliki-ta-peremogi-.html#:~:text...>
21. Допомога від ООН та AoS для тих, хто постраждав від війни. URL.: <https://www.enableme.org.ua/ua/article/dopomoga-vid-oon-ta-aos-dla-tih-htopostrazdav-vid-vijni-12426>.

22. Задерейко С. Роль міжнародних організацій в період збройних конфліктів. URL: <https://pravo.cusu.edu.ua/index.php/pravo/article/view/473#:~:text...>
23. Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» // (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 25, ст.252). URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17/en/ed20140925#Text>.
24. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану». URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2120-20#Text>.
25. Закон України «Про гуманітарну допомогу» // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 51, ст.451). URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1192-14#Text>.
26. Закон України «Про міжнародні договори України». Додатково «Рішення Конституційного Суду України від 12 липня 2000 року» N 9-рп/2000. URL.: <https://www.spfu.gov.ua/ua/documents/3008.html#:~:text=...>
27. Ільницька У. Особливості міжнародно-правової суб'єктності неурядових організацій. Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку. Випуск 24. 2012. С. 84-91.
28. Інфраструктурні проекти з ЄБРР та ЄІБ. URL: <https://mtu.gov.ua/content/infrastrukturni-proekti-z-ebrr-ta-eib.html#:~:text...>
29. Історія Українського Червоного Хреста. URL.: <https://redcross.org.ua/about-urcs/history/#:~:text>.
30. Калетнік В. Теоретичні аспекти удосконалення національного законодавства в контексті протидії деструктивній діяльності агентів впливу // Юридичний вісник. №3 (56). 2020. С. 81-88. URL: <file:///C:/Users/Dell/Downloads/alexi,+13.pdf>.
31. Котенко Н., Карпенко С. Неурядові організації: поняття, види та джерела фінансування в умовах сталого розвитку. Вісник СумДУ. Серія «Економіка». № 3. 2014. С. 71-81.
32. MOM В Україні. URL: <https://ukraine.iom.int/uk/mom-v-ukrayini>.

- 33.** Міграція як чинник розвитку в Україні. URL.: https://ukraine.iom.int/sites/g/files/tmzbd11861/files/mom_migraciya_yak_chynnyk_rozvytku_v_ukrayini.pdf?ref=deepstateua.com.
- 34.** Міжнародна організація з міграції (МОМ). URL: <https://geneva.mfa.gov.ua/posolstvo/2611-iom>.
- 35.** Міжнародна організація з міграції МОМ. URL: <https://welfare.green/docs/tips-guides/donori-ta-finansovi-organizacii/mizhnarodna-organizaciya-z-migracii-mom/?utm...>
- 36.** Міжнародна організація з міграції: ініціативи щодо допомоги внутрішньо переміщеним особам в Україні. URL.: <http://nowar.nbu.gov.ua/post/0001200>.
- 37.** Міжнародна підтримка сфери освіти та науки України в умовах воєнного стану. URL: <https://mon.gov.ua/news/mizhnarodna-pidtrimka-sferi-osviti-ta-nauki-ukraini-v-umovakh-voennogo-stanu>.
- 38.** Міжнародна фінансова підтримка відновлення України. URL: https://ecoaction.org.ua/wp-content/uploads/2025/02/3_International-Finan-Support-Ukraine-Recovery2024s.pdf#:~:text...
- 39.** Міжнародний Комітет Червоного Хреста (МКЧХ) в Україні Основні напрямки діяльності у 2019 році. URL.: https://blogs.icrc.org/ua/wp-content/uploads/sites/98/2020/02/UA_Facts-and-Figures_2019_UKR.pdf#:~:text...
- 40.** Міжнародний Комітет Червоного Хреста (МКЧХ). URL.: <https://geneva.mfa.gov.ua/posolstvo/2613-red-cross>.
- 41.** Міжнародний рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. URL.: <https://blogs.icrc.org/ua/wp-content/uploads/sites/98/2022/06/Fundamental-principles-UKR.pdf...>
- 42.** Мінрозвитку, ЄІБ і ЮНІСЕФ домовилися про співпрацю для посилення стійкості водної інфраструктури. URL: <https://mindev.gov.ua/news/minrozvytku-ieib-i-iunisef-domovylysia-pro-spivpratsiu-dlia-posylennia-stiikosti-vodno-i-infrastруктуры>.

43. MOM в Україні: огляд діяльності. URL.: https://ukraine.iom.int/sites/g/files/tmzbd11861/files/documents/22-08_iom...
44. Найбільші благодійні фонди України: хто підтримує країну під час війни. URL.: <https://givingtuesday.ua/statti/najbilshi-blagodijni-fondy-ukrayiny-hto-pidtrymuje-krayinu-pid-chas-vijny/>.
45. Настич П. Волонтерський рух в Україні (1991 – 2022 рр.). URL: <https://krs.chmnu.edu.ua/jspui/handle/123456789/3353>.
46. Організація Об'єднаних Націй – Україна. URL.: https://ukraine.un.org/uk?afd_azwaf_tok...
47. Організація Об'єднаних Націй. URL.: <https://mfa.gov.ua/mizhnarodni-vidnosini/organizaciya-obyednanih-nacij#:~:text...>
48. Перелік організацій та фондів, які допомагають українцям під час війни. URL: <https://auc.org.ua/novyna/perelik-organizacij-ta-fondiv-yaki-dopomagayut-ukrayincyam-pid-chas-viyny>.
49. Перелік організацій що опікуються захистом прав людини та дитини. URL.: <https://www.bdut.org.ua/prava-dytyny/perelik-orhanizacij-scho-opikujutsja-zahystom-prav-ljudyny-ta-dytyny/>.
50. Пилипенко М. Інтернет-ресурси як засоби здійснення благодійності в сучасній Україні. URL: <https://ela.kpi.ua/items/cef01109-e7b4-46f1-a20c-92b89ba15908>.
51. Підсаднюк П. Міжнародні благодійні організації: становлення, розвиток та особливості функціонування // Епістемологічні дослідження в філософії, соціальних і політичних науках. № 7(2). С. 167-173. URL: <https://visnukpfs.dp.ua/index.php/PFS/article/view/1220>.
52. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 39 Київ «Про затвердження Порядку реєстрації отримувачів гуманітарної допомоги». URL.: <https://www.kmu.gov.ua/npas/246011792#:~:text=...>
53. Прибиткова І. Нова методика в галузі демографії // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. 2003. №1. URL.: <https://stmm.in.ua/archive/author.php?name...>

- 54.** Прибиткова І. Просторова самоорганізація населення: теоретико-методологічні передумови дослідження // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. 2009. №4. URL.: <https://stmm.in.ua/archive/author.php?name...>
- 55.** Прибиткова І. Україна в демографічному вимірі: кризові явища у сфері відтворення населення (1991 – 2021) // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. 2022. №3. URL.: <https://stmm.in.ua /archive/author.php?name...>
- 56.** Пріоритетні багатосекторні заходи з психічного здоров'я та психосоціальної підтримки в Україні під час та після війни: оперативна дорожня карта. URL: https://knowledge.org.ua/wp-content/uploads/2023/03/mhps_s_frame work_ukraine_ukr_59_page.pdf.
- 57.** Про МОМ. URL.: <https://ukraine.iom.int/uk/pro-mom#:~:text...>
- 58.** Програма гуманітарної грошової допомоги ЮНІСЕФ для українців. URL.: <https://www.unicef.org/ukraine/ spilno-cash-transfers#:~:text...>
- 59.** Програма з питань захисту. URL.: <https://ukraine.iom.int/uk/prohrama-z-pytan-zakhystu#:~:text...>
- 60.** Розвиток міжнародного співробітництва України у сфері освіти і науки. URL: <https://nim.media/articles/rozvitok-mizhnarodnogo-spivrobotnitstva-ukrayini-u-sferi-osviti-i-nauki>.
- 61.** Семьонова А. Які міжнародні організації з початку війни надають підтримку українцям та як отримати допомогу. URL.: <https://shotam.info/yaki-mizhnarodni-orhanizatsii-z-pochatku-viyny-nadaiut-pidtrymku-ukraintsiam-ta-iaak-otrymaty-dopomohu/>.
- 62.** Скіпальська Г. Психологічна підтримка українців: проекти, які працюють. URL: <https://blog.liga.net/user/haskipalska/article/51019#:~:text...>
- 63.** Соціально-економічні та етнокультурні наслідки міграції для України: зб. матеріалів наук.-практ. конф. (Київ, 27 вересня 2011 р.) / упоряд. О. А. Малиновська. К. : НІСД, 2011. 344 с.
- 64.** Список благодійних організацій, надійність яких перевірена Fondy. [URL.: <https://fondy.ua/uk/blog/charitable/#:~:text=...>]

- 65.** Співробітництво з міжнародними організаціями. URL.: <https://mepr.gov.ua/diyalnist/mizhnarodna-diyalnist/spivrobitnytstvo-z-mizhnarodnymy-organizatsiyamy/#:~:text=...>
- 66.** Створення благодійних організацій в Україні у період воєнного стану. URL.: <https://golaw.ua/ua/insights/publication/stvorennya-blagodijnih-organizacij-v-ukrayini-u-period-voyennogo-stanu/>.
- 67.** Татарінова К., Денисенко С. Роль Міжнародного комітету Червоного Хреста в захисті цивільного населення в Україні: правовий і практичний аспект. URL.: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/06/64-2.pdf>.
- 68.** Товариство Червоного Хреста України (1918 – 1923). URL.: <https://uk.wikipedia.org/wiki...>
- 69.** Україна та МОМ продовжують співпрацю для підтримки внутрішньо-переміщених людей та відновлення громад. URL.: <https://mindev.gov.ua/news/ukraina-ta-mom-prodovzhuiut-spivpratsiu-dlia-pidtrymky-vnutrishno-pere-mishchenykh-liudei-ta-vidnovlennia-hromad>.
- 70.** Україна у міжнародних організаціях. URL: <https://vue.gov.ua/%D0%A3%D0%...>
- 71.** Участь України у міжнародних організаціях. URL.: <https://turkmenistan.mfa.gov.ua/pro-ukrayinu/uchast-ukrayini-u-mizhnarodnih-organizaciyah#:~:text=...>
- 72.** Цивільний кодекс України Із змінами і доповненнями, внесеними законами України. URL.: <https://ips.ligazakon.net/document/T030435>.
- 73.** Чавченко К. Роль міжнародних благодійних організацій у забезпеченні сталого розвитку соціально-медичної сфери України. URL: <https://eprints.zu.edu.ua/42488/1/1.pdf#:~:text=...>
- 74.** Чим займаються регіональні офіси УВКБ ООН в Україні... URL.: <https://sss-ua.org/news/chym-zajmayutsya-regionalni-ofisy-uvkb-oon-v-ukrayini-kyuyiv-skyj-hab/>.

- 75.** Шахін М. Діяльність міжнародних благодійних організацій в Україні під час російсько-української війни (2014 – 2022). URL: <https://archer.chnu.edu.ua/xmlui/handle/123456789/10258#:~:text>.
- 76.** Шморлівська А. Стребкова Ю. Соціальна робота громадських, благодійних та волонтерських організацій під час воєнного стану. URL.: [https:// www.journal-discourse.com/uk/kataloh-statei/2023/2023r-444-6/sotsialna-robota-hromadskykh-blahodiinykh-ta-volonterskykh-orhanizatsii-pid-chas-voiennoho-stanu](https://www.journal-discourse.com/uk/kataloh-statei/2023/2023r-444-6/sotsialna-robota-hromadskykh-blahodiinykh-ta-volonterskykh-orhanizatsii-pid-chas-voiennoho-stanu).
- 77.** Шопіна І. Правові аспекти надання поліцією адміністративних та інших послуг фізичним і юридичним особам // Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика. No 1(9). 2024. С. 71-76. URL: <https://www.policeyistika.dnuvs.ukr.education/index.php/policeyistyka/article/view/178/158>.
- 78.** Як міжнародні пожертви допомагають Україні. URL: <https://bestfriends.com.ua/blog/yak-mizhnarodni-pozhertvi-dopomagayut-ukrayini>.
- 79.** Як працює благодійна організація? URL: <https://ruhednosti.org/blog/yak-pracyuye-blagodijna-organizaciya#:~:text...>
- 80.** Як Україна планує відновлюватися після війни? URL: https://ecoaction.org.ua/iak-ukraina-planuie-vidnovliuvatysia-pislia-vijny.html?gad_source=1&gad_campaignid=15339596371&gbraid...
- 81.** Яхнів Н., Клим М. Законодавчо-правова база регулювання благодійної роботи міжнародних організацій в Україні у період останнього десятиліття XXI ст. // Збірник наукових праць здобувачів вищої освіти факультету історії, педагогіки та психології / За ред. доц. Володимира Галика, доц. Ореста Гука. – Дрогобич: Сектор видавничо-редакційної роботи Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2025. Випуск II-III. Частина II. С. 174-183.
- 82.** Help Ukrainians: how you can donate. URL.: https://commission.europa.eu/topics/eu-solidarity-ukraine/donate_en.
- 83.** How the UN is Supporting the People of Ukraine. URL.: <https://unfoundation.org/ukraine/>.

84. Review of the work of international humanitarian organizations. URL.: <https://ffr.org.ua/wp-content/uploads/2022/07/Review-of-the-work-of-international-humanitarian-organizations.pdf>.

85. War in Ukraine – Save the Children International. URL.: <https://www.savethechildren.net/what-we-do/emergencies/war-ukraine/>.